

دایه پیره و چه ک

سیروان کاروانی

له خودا بترازی، کهسی تر نهیده زانی ئه و چه ند قینی له چه ک ده بووه و پشیی پی سوار ده بوو. هه ر که چاوی به چه کیک بکه وتایه، به و پیرییه له چه ژمه تانا وه ک گیانداریک ئاگر سه رتاپای گیانی داگرتبی و گره ی باش زیاتر بلئسه ی پی بستینی، به ره و پرووی چه که که شالای ده برد. ده یویست بیسووتینی، بیخنکینی، توله ی لی بستینی، دهنگی ببری و دونیای به سه ردا بروخینی. چه ک سه رسه ختترین دوژمنی بوو و ناهه موارترین دیمه نی لای ئه و هه بوو، که ئاره زوی نه ده کرد هیچ وهخت بیبینی و ته نانه ت ناویشی بیستی.

دایه پیره ناهه قی نه بوو، نیوه ی ته مه ن، ته واوی جوانی و خیره خویشی ژیانی ئه م سه رزه مینه ی له سه ر ئه و جگه رگوشه یه ی دانابوو، که ئه ویش دوایه بو سه رفرازی گه له که ی ریگای خه باتی پرگاریی هه لبارد و، هه ر له و رییه ش بوو به شه هیدیکی بیگوری نیشتیمانه که ی.

شنتیک نه بوو، که سیک نه بوو و ده ستیک نه بوو بو ساتیکیش بی، پاش مه رگی کوره که ی، سه بووری دلی ئه و دایکه پیره بداته وه. ئه و مردوویه کی سه ر دونیای سه تهمدار، زامیکی بی ده وا و خه یالیکی بی کوتایی بوو. وه ک خوی ئه و کاتانه ی که هیندیک له سه رخو بووایه به لاواندنه وه وه ده یگپرایه وه:

– بابه که م! ئه نگو ده زانن به چه ده رده سه رییه ک کوری خوم گه وره کردییه. کوری من هیشتا داره داره کردنی نه ده زانی، بابی ئه مرئ خوی کرد. خوا به خوی ده زانیتن، بیوه ژنکوشی، گه دایی، جه میک تیر و جه میک برسی و زور فه قیری تریشم دیتییه هه تا لوقمه نانه کم به ده ست که تییه، به گیان و به در ده مکرده ده مییه وه. بابه که م! مندار گه وره ش بی، له کن داک و بابی هه ر شیره خویره یه. ئه من وه ده زانم وریا هه ر به ره مکیه و ئیستا شیری لی برایه و ده گری.

دایه پیره، هه ر له گه ل قسه کانیدا زیاتر کپوزه له هه ناوی هه لده ستا و دهیدا له قولپه ی گریان. فرمیسه گه ره کانی هه ر به ده سه له و لاوازه کانی ده سپرییه وه و، ده ستیکی به جله کانی خویدا ده هیئا و وشکیانی ده کردنه وه. به و گریان و نووزانه وه یه، هه ندیک کولی دله کۆستکه وتوو که ی داده مرکایه وه، له قسه کانی به رده وام ده بوو:

– ئوف خودایه هه ری نه گری. کوراییم دایی، که داوای شته کی بکردابایه و به ده ستم نه که تبایه، ئه و شه وه تا به یانی خه و له چاوانم نه ده که ت، له در خومدا ده نووزامه وه و له گه ر خوم ده کرد و ده گوت. به خوی تازه ئه م ته نزیلاننه داکه تبوو، ئه ویش چه زی لی بوو، هه ستام چیره کمان هه بوو، ئه وکات سه ر و مارمان هه ر ئه و چیره بوو، فرۆشتم و هه نده کم لو به ته نزیل و هه نده کیش به کورته ک و شه روار دا. ئه وه سی ساره، چاوی (وریام) لی دووره و هه ناوم ده سووتی، له ده ره وه هه نده ک ده رین مایه و به برینداری که تیته ده ستی دوژمن، ئه وانیش به کۆپته ری بردیتیان و بی سه ر و شوینیان کردییه. له و به یینه ی که س قسه کی راستم پی ناری، نازانم کی دوستمه و کی دوژمنمه.

دایه پیره له چه وشه یه کی دووژووری ده ژیا، خوی و چه ند دانه مریشکیک و بزنه که ی، پوژ و شه ویان له و چه وشه یه دا به یه که وه به سه ر ده برد. جاروبار ده روجیرانان سه ریان لی ده دا و هه ندۆکه یه ک دلیان

دەداپەو، بەلام ئەو دلدانەوانە ھەر بلقی سەر ئاو بوون و لەگەڵ پۆیشتنی ئەوان ون دەبوون. پئی وا نەبوو، کەسێک ھەبیت و بتوانیت ھەتوانی زامەکانی دەروونی بکا. جگە لەو، ئەو لە ژیانە کۆلەمەرگییەکی بەولاو ھەلسورانیکی تری نەبوو، جگە لەوانەش وردە وردە بەرەو زیاتر پیری و کەنەفتی دەچوو و چاوەکانی پۆژ لەدوای پۆژ کزتر دەبوون و بیناییان لەدەست دەدا.

ئەو سالە، چەند مانگیك بوو پەوشی ناوچەكە گۆرپابوو، چەكدارەکانی پژییم ھیواش ھیواش ناوچەكەیان چۆل دەکرد و ھاوپیانی وریا، دەھاتن و بە ناوچەکاندا دەگەران. ئەوان لە دژی ھیزە داگیرکەرەکان کە بە زۆرەملی لە ناوچەكەدا بوون، دەجەنگین و بەو بۆنەپەو زۆر جارن دەچوونە دئیەكە کە دایەپیرە لیی دەژیا، بەلام دایەپیرە نەیدەویست ئەمانیش چەك لەشان ببینی، بۆیە ھەندیک لە ھاوپیانی وریا، کە دلیان بە دایەپیرە دەسووتا و خۆیان بە قەرزاری وریای ھاوپیانی دەزانی، لە دەرەوێ حەوشەكە چەكەکانیان لەشان دەھیتایە خوارەو و تاخمی فیشەك و مەخزەنیان لە خۆیان دەکردەو، بەو شیوہیە بەبی چەك سەردانیان دەکرد. کاتیك ھاوپیانی وریا لە پووی ھیزەو بەھیز بوون، داگیرکەران ترسیان لی نیشت، بۆیە داوای دانوسانیان کرد. لەو کاتەدا توانیان ھەندیک لە داواکارییەکانیان پووی پووی پژییم بکەنەو، و پژییمیش لیووردنیکی گشتیی دەرکرد، بەلام تەرمەكە ی وریا ھەر بی سەروشوین بوو.

لەو ھەلومەرجەدا، کە دایەپیرەیان بەسەر دەکردەو، کەسێک نەیدەویرا راستی پووداوەکە، بردنی تەرمەكە ی وریای پی بلی. دایەپیرە، بە بیستنی بچووکترین شت دەریارە ی کۆرەكە ی، شالوی دەبرد. دەمیک وەك شیر دەینەران و بەسام دەبوو و دەمیک ھیندە بەجۆش دەنوزایەو، بەردی ھەزارمیدی نەرم دەکرد.

وەك دایەپیرە خۆی ھەموو جار دەیگوت و راستیشی دەکرد، ئەم دۆنیایە وەفای بۆ کەس نییە، دۆنیا ھی کەس نییە، ئەم بەنی بەشەرە تیایدا میوانە و درەنگ یا زوو مال چۆل دەکا و، ھەموومان دەپوین و جیگا بۆ خەلکی تر چۆل دەکەین.

پژییم ماوەیەك بوو، بەتەوای ھار بووبوو. باش و خراپی لیک جوودا نەدەکردەو و بە ھەر چوار لادا پەلاماری دەدا، ھەر ئەوێ گیانلەبەر بووایە لای ئەوان گوناھبار بوو و گەزە ی ژەھراوییان لی دەدا. دایەپیرە و خەلکەكەش چارەنوسیان لە ھەموو ئەوانە ی تر چاکتر نەبوو. ئەمجارە کە پژییم تەکانی ھەموو خەلکەكە ی دا، دەبویست گەزە لە ھەموو میللەت بەجاریك بەدا. خەلک و خوا دایەپیرەیان لەگەڵ خۆیان ھەلگرت و بەگەڵ کۆرەو کەوتن.

دایەپیرە ھیندە پیر و چاوکزی بوو، ئەورپگا دوورە و شاخ و تەلان و ھەلدیر و نشیوہ ی پی نەکوترایەو. کاتیك بە چوارچنگۆلە بە داوینی شاخیکی بەفراویدا ھەلدەگزا، پیی ھەلخلیسکا و بە نیوان خەلکەكە و تاشەبەردەکاندا خلۆل بووہو. لەو پۆژەو تەرمی ئەویش وەك تەرمی وریا بی سەروشوینە و کەس نەیدۆزییەو.

سەرھەنگۆک

نەنگۆ: ئیوہ.

تەنزیل: لە (تەسجیل) ی عەرەبییەو ھاتوہ، تۆمارکەر.

جهم: ژهم.

دره: دلّ.

سار: سان.

مندار: منداڻ.

ههري نهگري: ههلي نهگري.